

[Ole Bjørn Kraft.]

et betydeligt Flertal her i Tinget har givet Udtryk for en oprigtig Forsvarsvilje og mener det alvorligt, gaar jeg ud fra som en given Ting, at Forsvarskommissionen ikke vil tøve med at undersøge de Muligheder, der her foreligger, og saa hurtigt, som det er gørligt, fremsætte Forslag til Udbygning af vort Beredskab imod Kupforsøg.

Jeg er enig med den ærede socialdemokratiske Ordfører i, at vi skal vogte os for Ønskedrømme og Illusioner. Vi maa se Tingene nøgternt i Øjnene, som de er, men jeg tror, vi vil paatage os et meget, meget stort Ansvar, hvis vi nu slaar os til Ro med, at der kan ikke ske noget, før vi har den endelige Ordning, og før den langsomt begynder at virke! Det er muligt at gøre noget, og vi bør gøre noget. Jeg siger ikke dette, vendt mod den socialdemokratiske Ordfører, hvis Udtalelser jeg absolut opfattede positivt, men blot som en Understregning af, at man ikke maa tro, at det kunde ske saadan en-to-tre, eller at der ikke var Vanskeligheder til Stede. Der er Vanskeligheder, ogsaa Valutavanskeligheder, som det er blevet nævnt. Jeg tror dog ikke, at disse Valutavanskeligheder er af en anden Karakter, end at man, hvis man virkelig vil noget, hvis man — og det maa vi jo gøre, saaledes som Stillingen er — betragter Forsvaret som noget fundamentalt vigtigt, faktisk som Grundlaget for alt det andet, vi skal foretage her i Landet, maa kunne finde Udveje til at faa ogsaa dette Spørgsmaal løst. I Norge har man maaske ikke fuldt saa store Valutavesværligheder som vi, men utvivlsomt betydelige Vanskeligheder, men der har man i høj Grad Brug for Valuta til sin Opbygning og Genrejsning. Ødelæggelserne var i Norge paa mange Maader betydeligt større, end vore Ødelæggelser var, men der er man ikke veget tilbage for at foretage meget betydelige Indkøb. De aller sidste Dage har bragt os Meddelelsen om, at Norge nu, paa samme Maade som det er Tilfældet for Sveriges Vedkommende, er i Færd med at købe reaktionsdrevne Jagere i England. Derfor tror jeg, at det, det her drejer sig om, er inden for de af Omstændighederne fastlagte snævre Rammer dog at gøre et virkelig Forsøg paa at komme noget videre, end vi er i Dag.

Selve Opgaven i Forsvarskommissionen bliver stor og omfattende, thi det er en mangesidig Opgave at løse Forsvarsproblemerne i Danmark. Der er først og fremmest den rent militære: en tilfredsstillende Opbygning af de tre Værn. Her vil jeg gerne

sige, at jeg har hilst med den største Tilfredshed, at den højtærede Forsvarsminister har udtalt sig for Gennemførelsen af et Enhedsluftvaaben. Det tror jeg vil være et absolut Fremskridt, en nødvendig Foranstaltning. Jeg vil ogsaa bede den højtærede Forsvarsminister om at overveje Muligheden af at faa skabt, maaske i den Periode, der gaar, indtil Forsvarskommissionen afslutter sit Arbejde, en fælles Forsvarsstab, som kunde gennemse de Muligheder, der her er til Stede. Dernæst er der det civile Forsvar mod Luftangreb, som er et vigtigt Led i hele Forsvarsproblemet, en meget betydningsfuld Opgave, som vi allerede burde være i fuld Gang med at løse, som imidlertid er blevet forsinket af forskellige, ikke helt antagelige Grunde, men som den højtærede Indenrigsminister nyligt har lovet at fremme saa meget, som det er gørligt. Og der er Tilrettelæggelsen af den industrielle Produktion bag Forsvaret. En Del af vore Valutavesværligheder kan maaske blive løst ved en indenlandsk Produktion. Hele Forsyningssspørgsmaalet maa vi til at tage op paa en anderledes realistisk Maade, end det før har været Tilfældet.

Endelig er der til sidst Beskyttelsen mod de indre Fjender, Sikringen mod fremmed Spionage og mod Femte Kolonnevirksomhed, hvad der ogsaa er en Forsvarsopgave. Vi saa den 9. April, at der var Femte Kolonner, der stod til Raadighed for Fjenden. En saadan Sikring angriber naturligvis ikke det demokratiske Grundlag, paa hvilket vort Samfund er bygget op. Jeg har til min Forbavselse i Dag i den ledende Artikel i „Politiken“ set, at man har opfattet det, jeg her har sagt, som en Udtalelse om, at vi skulde gribe til ikke-demokratiske Midler over for et Parti her i Salen.

Jeg tror, det er en fælles Opfattelse, at vort Demokrati er stærkt i sig selv, men det, jeg har talt om, er Gennemførelse af en Beredskabslovgivning, der giver Statsmagten Midler i Hænde til i saa stor Udstrækning, som det overhovedet er gørligt — nogle Huller vil der jo desværre altid være — at hindre fremmed Spionage her i Landet, Dannelse af illegale Kolonner, der i givet Tilfælde, under den ene eller den anden Form, kan komme Fjenden til Hjælp — før et Kup eller under et Kup. En saadan Sikring angriber naturligvis ikke i ringeste Maade det demokratiske Grundlag, paa hvilket vort Samfund er bygget op. Det kan i intet Land være en Rettighed at organisere sig med det Formaal at komme Fjenden til Hjælp.